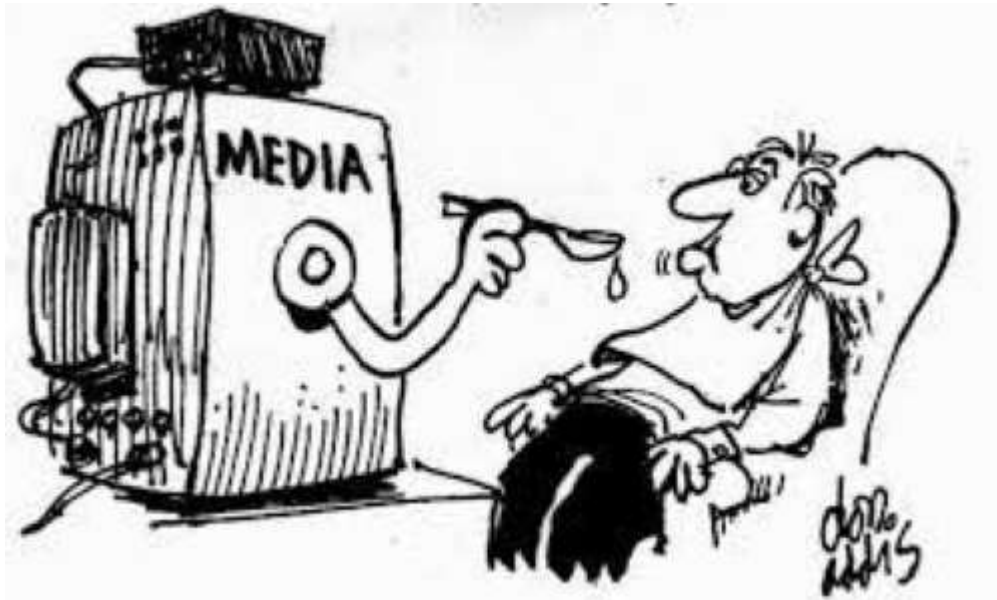

ÚJNÉPSZABADSÁG

november 14, 2022

Néhány sor a Magyar Hírlap fejfájára

Élénk visszhangot váltott ki, hogy az ATV műsoraiban immár megszólalhatnak a kormánypárti sajtó munkatársai is. Sőt némelyikük állandó közreműködője lesz a Csatt című, hamvaiból feltámasztott vitaműsornak. E kezdeményezés nem újdonság, huszonkét éve volt már előzménye.

A Magyar Hírlap szerkesztősége 2000. július 5-én megnyugtatta az olvasóit: ha Orbán Viktor miniszterelnök tanácsadójának „cikkét nem azért közöltük, mert irányvonalat váltunk, hanem a véleményszabadság jegyében, akkor ezt a tipográfiában is jeleznünk kell”. Özönlöttek a vélemények, amelyekből a bejegyzésem után olvasható ízelítő. Az rajzolódik ki belőlük, hogy ha Elek István nem lett volna miniszterelnöki tanácsadó, a Magyar Hírlap belső munkatársai, külső szerzői és olvasói akár még el is viselték volna egy más értékrendű szerző alkalmi közlését. Orbán bizalmi emberének azonban nem akartak állandó megjelenési lehetőséget (rovatot) adni.

A kormányzat tehát nem tehetette be lábát a redakcióba. A főszerkesztő azzal zárta le a vitát, hogy „tanulással szolgálhat ... talán majd e kor elemzőinek is”. A kétezres év egyik utókorai elemzőjeként azt emelem ki, hogy a hazai sajtóban két vállalkozási forma élt együtt. Az országos lapok politikailag tömbösödtek. Stílusukban eltérő, de tartalmilag hasonló véleményekkel erősítették meg elkötelezett olvasóikat, elriasztották azonban a másik politikai oldal híveit. E luxust nem engedhették meg maguknak a megyei határok közé szorított napilapok, amelyek nem tömbösödtek politikailag.

A szerkesztőségekben négy jegyzetíró (publicista) cikkezett: a baloldali, a liberális, a konzervatív és a szélsőjobbos. Ugyanabban a légtérben püfölték a számítógép billentyűzetét, ugyanabban a büfében eszegettek-izogattak. Az ökumenikus szerkesztés folytán kevesebb olvasót veszítettek a megyében, mint a politikailag tömbösödött újságok az országban. A külföldi tulajdonosok kivásárlásával ez a működési mód szűnt meg, és a baloldali meg liberális jegyzetírók repültek. Ami pedig a 2000-res vita két főszereplőjét illeti, az ő sorsuk is tanulságos.

Elek István ama konzervatív közszereplők közé tartozik, akik csatlakoztak az Orbán-kormány ellenzékéhez. A Magyar Hírlapot a kormányzatnak végül is sikerült pacifikálnia. Olyan újság lett, amely az alacsony példányszámát nem merte hitelesíttetni, majd néhány hete a papír alapú változata meg is szűnt. Ami a rendszerváltás utáni magyar sajtó mértékadó szellemi műhelyéből maradt, az már csak digitális romhalmaz.

Tíz mondat az Elek-ügyről

Noha független értelmiségiként akar megszólalni, mégiscsak a hatalom hivatalnok. (Makai József-Szále László-Várkonyi Tibor újságírók, a publicisztikai rovat munkatársai, Magyar Hírlap, 2000. július 4.)

Ha a valamikori „Egyedül vagyunk” vagy „Virradat” közölné ezeket a kormányfő-tanácsadói sületlenségeket, nem csodálkoznék. De hogy a Magyar Hírlap, a liberális gondolkodás zászlóvivője tegye, az meghaladja elmém képességeit. (Nehéz-Posony István ügyvéd, Magyar Hírlap, 2000. július 5.)

A jobboldali kormányt kritikátlanul kiszolgáló sajtó egyik, jellegtelensége ellenére is igen exponált figurája bebocsáttatást nyer egy olyan lapba, melyet az olvasók mértéktartóankritikus ellenzéki szellemisége miatt vásárolnak. (Eörsi István író, Magyar Hírlap, 2000. július 5.)

Nyilván kormány- s ezáltal nemzeti érdek lenne, hogy ha a lapot pénzért megvenni nem lehet, legalább mi, a publicisták húzzunk el melegebb égtájra. (R. Székely Julianna újságíró, a Magyar Hírlap főmunkatársa, Magyar Hírlap, 2000. július 45.)

A Magyar Hírlap polgári-liberális szellemiségét nem gyengíti, hanem erősíti, ha az általa képviselt szellemiségtől idegen nézetek közlésének is fórumává válik. (Róna Péter olvasó, Magyar Hírlap, 2000. július 10.)

Ha Elek nem írhat a lapba, legfeljebb eltérő tipográfiával, akkor Önöknek le kell mondani egy több mint húsz éve hűséges, magát mindig is liberálisnak tartó olvasójukról. (Molnár Eleonóra technológus, Magyar Hírlap, 2000. július 10.)

A mai magyar jobboldal publicisztikáit kirekeszteném egy liberális lapból. (Bojtár Endre irodalomtörténész és műfordító, Magyar Hírlap, 2000. július 10.)

Sem a hiteles és sokoldalú tájékoztatáshoz, sem a sokféle vélemény megismertetéséhez nem tartozik, hogy a miniszterelnök tanácsadója rendszeres rovatot kapjon. (A Nyilvánosság Klub ügyvivő testülete, Magyar Hírlap, 2000. július 10.)

Elkötelezett szabadelvű konzervatív közíróként óhajtok megjelenni, aki melleleg a miniszterelnök tanácsadója. (Elek István publicista, Magyar Hírlap, 2000. július 13.)

Úgy véltem, a Magyar Hírlap liberalizmusába belefér egy kormány-tanácsadó rovatszerű megjelenése is. Az érveket végighallgatva, végigolvasva úgy látom, nem fér bele. (Kocsi Ilona újságíró, a Magyar Hírlap főszerkesztője, Magyar Hírlap, 2000. július 13.)